भिग्नदश्वल जाणमात्मक मैप्रसाधकं भवति । भवति चाल । ज्यानना कोषितं रक्तां स्टगं जन्तोः प्रकुष्यति । ततस्ते -भैव वेगेन पित्तमस्याभ्युदीर्याते । तत्त्ववीर्यो छभे छोते रसतो द्रव्यतस्त्रणा । तेनास्य वेदनास्तीवाः प्रकाया च विद्रहाते । स्कोटाः शीव्रं प्रजायन्ते ज्वरस्तृष्णा च वर्षते" सुद्युः ।

तिथिभेदेन युक्ते श्चन्द्रास्त्रितराशौ ए॰। "स्मसिंहौ हतीयायां प्रथमायां तुनास्गौ। पञ्चयां नुधराशी ही गप्तस्यां चापचन्द्रभे । नवस्यां सिंइकीटाख्यावेकादस्यां युरोर्ग्ट है। विषमीनी लयोदग्रां दग्धमंत्रास्तमी ग्ट इाः। दग्वसद्मिन यत् कर्म क्षतं सर्वे विनम्प्रति" च्यो॰ त॰। १वारभेदेन युक्ती नचलभेदे न॰। 'धान्यं ल्याङ्गं वैश्र देवं धनिष्ठार्यामुखं च्छोडान्यं रवेर्दग्द भं खात् ज्यो । त । धवारभेदयुक्ते तिविभेदे स्ती एकादभी चेन्द्रवारे दादशी चार्कवासरे । घष्टी एइसातेवारे हतीया बुधवासरे । खडमी शुक्रवारे च नवमी शनिवासरे । प-ञ्चमी भीमवारे च् दम्बयोगाः प्रकीर्त्तिताः''नारदः।"द्वा-दंग्यो कादगी नागनौरीस्कन्दवसुखिप नवस्यां दाधयोगाः ख्या भातुवारादितः क्रमात् वसिष्ठः । गूसूर्या चन्द्राकान्त-रागिभेरेन युक्ते तिथिभेरे स्त्री राजमार्च एडे "दितीया भीनधनुषोयत्थी दृष्तुमायोः। मेषकर्करयोः षष्ठी कन्या-मिधनकें उपमी । दशमी हिंचिने सिंहे दादशी मनरे लुवे। आद्या धनुः मु शकरी मुपरा दितीया एकान्तरे दिनकरे तिथयः प्रदेग्धाः । फार्सुके च तथा कुम्भे मेषे युग्ने हरी घटे। एषु गुक्ता दितीयाद्याः द्रावाः क्षणा भवादिषु। राश्रीयन्द्रस्य च रवेः स्थित्या वाच्यं फलं बुधैः | याः प्रोक्तास्तिथयो दग्धाः मेषादिव च राशिषु। शुक्तास्ता विषमे राभौ समे क्रणाः प्रकी-र्त्तिताः । एभिजीतो न जीवेत यदि शक्तसभी भवेत् । विवाहे विधवा नारी यालायां मरणं भवेत्। निष्मतं क्षित्राचिक्यं दिद्यारम्भे च मूर्खता। ग्टइप्रवेभे भङ्गः स्याचू ड़ायां मर्गं ध्रुवस्। ऋषदाने फलं नास्ति व्रत्दाने च निष्मुले । शुभकर्माण स्वीण नैव कुर्या-धिचनगाः"। उत्तरराशिषु चन्द्रित्या दग्दायां व्यत्तत्वं यथा 'वडी येषज्ञ नीरयो हिंम करे कन्छा युगे चाएमी सिंहे विकराणिने च दमभी तीली साने दादशी। चापे चार्य भन्ने दिका यदि द्वये तुम्भे चतुर्थी यदा द्वसाख्या. क्षिययो वदन्ति सुवयस्याच्या सदा कर्मस्' च्यो · त · |

द्ग्जादिवस्तादास्यांशभेदे फलभेदः च॰ चि॰ छत्तो यथा "बद्धाणां नयभागतेषु च चतुक्तीणेऽमरा राज्यना मध्यत्रां भगता नरास्तु सद्शे पार्शे च मध्यागयोः। दम्धे वा स्फुटितेश्चरे नयतरे पङ्गादि लिप्ने न म-ष्ट्रचोऽंगे, ऋसरां गयोः शुभससत् सर्यां गकी प्रान्ततः ? त-इक्तं श्रीपतिना "कर्मकळालगोमयलिप्ने वास्स दाध-वति सम् टिते या। चिन्यसिदं नवधाभि इतेऽसि चिष्ट-मनिष्टमतञ्ज सुधीभिः। निवयन्यमरा हि दस्तकोगो मनुजाः पार्श्वदशालमध्ययोश । ध्यपरेऽपि च रचशां खयोऽ में भयने चासनपादकात चैवस् । भोगपाप्रिटें-वतांशे, नरांशे प्रवाप्तिः, खाद्राच्यांशे च सत्यः। प्रान्ते सवर्भ प्रेचनिष्टं तथा स्वात् झुष्टे वस्त्रे नूतने साध्य-षाधु"। इस्रयाधिकितदिशि स्ती । ७दग्वर् इायां हत्ते च स्ती दसंतप्ते लि॰। [स्तियां जातित्वात् ङीष्। द्राधकाक पंस्ती॰ दग्ध दव काकः। होणकाके हेमच॰ द्यमन्त्र ए॰ नित्यक्तमं । "विद्भिगीयुक्तो यस मन्त्रस् मूर्डीन । सप्तथा हम्प्रते तन्तु दग्धमन्त्रं प्रचलते तन्त्र-गारीक्तो मन्त्रभेदे। [२८४६ ए॰ तद्रयदाइकया दक्या। दग्धर्य प्र॰ दग्धी रथोऽख । चित्ररथगन्धर्वे चित्ररथमञ्ज्ञी दग्धतृह ए॰ दग्धोऽपि रोइति ६इ-न। १तिलकष्टचे,

श्याचा स्ती राजनि ।

द्विता स्ती कृत्या दग्धा कृत्यिते कन्। (पोड़ाभात)

श्दग्धाचे भरतः। दग्ध+खावे क। व्यतद्रस्यम्।

श्दग्धक चाहचे राजनि ।

दग्धे प्रका की कर्मा । भामके (भामा) हारा । द्व त्यागे पालने च म्वा पर अक सेट् द्रदित्। दङ्काति चदङ्कीत्। ददङ्का ।

द्घ घातने ला॰ पर॰ सकः सेट्। दहोति चदाघीत्-चद-घीत्। ददाघ देघतः। गतौ दिवाः निषयटः। दस्यति इति भेदः। 'पशा स दस्या यो चषस्य' स्ट॰ १११२२। ५। "दस्याः गच्कत पुरुष्यस्यययः" भाः। "पश्चाद्स्य-रस्यो विभागे" स्ट॰ ७।५६।२१।

दग्ड दग्रुपातने दमने च चद॰ चुरा॰ उभ० सकः सेट्। दग्रुपित ते चददग्रुत्त । दग्रुः दग्रुडाः दग्रुनीयः दग्रितः । यहणपूर्वक्षमासने दिकः । ''प्रताः मतं दग्रुयति राजा। दृष्टा॰ गोणे कर्माण लकाराद्यः। गर्गाः मतं दग्रुप्ते । दग्रुपन्ते उदा॰ "यदग्रुपन् दग्रुयन् राजा दग्रुपं वैषयदग्रुयन् मतः।